

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1812/2024
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Пешић, адвокат из ..., против тужене „ЕПС“ ЈП ПК „Косово Обилић“ Београд, чији је пуномоћник Иван Живановић, адвокат из ..., ради исплате теренског додатка, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 288/24 од 22.02.2024. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 288/24 од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 288/24 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3972/21 од 22.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу за период од маја 2016. године закључно са септембром 2018. године на име неисплаћене накнаде трошкова за дневну накнаду за повећане трошкове смештаја и исхране за рад и боравак на терену (теренски додаток), исплати износ од 730.600,20 динара са законском затезном каматом на појединачне опредељене износе. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 51.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 288/24 од 22.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане плате по основу накнаде трошкова боравка и рада на терену (теренског додатка), а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. По оцени овог суда, имајући у виду садржину тражене правне заштите, као и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе, јер се ревизијом тужиоца оспорава утврђено чињенично стање, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП, осим тога одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права и то члана 57. став 1. тачка 5. Посебног колективног уговора за „Електропривреду Србије“ („Службени гласник РС“ бр. 15/15 ... 16/21), као и члана 118. став 1. тачка 4. Закона о раду, према којим одредбама запослени код туженог имају право на теренски додаток по ПКУ, али само ако им није обезбеђен смештај и накнада трошкова смештаја и исхране, што је у конкретном случају послодавац обезбедио. Из наведених разлога нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 04.01.2018. године, а вредност предмета спора је 730.600,20 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**